

og det er nogle principielle spørgsmål, der rækker ud over regeringskonferencens sigte efter vores vurdering.

Endelig om det vanskelige retlige og indre samarbejde. I det hollandske formandskabs tillæg er de retlige og indre anliggender opdelt i to hovedområder.

For det første de emner, der direkte tydeligt foreslås overflyttet fra det mellemstatslige samarbejde i søjle 3 til det kommunitære samarbejde i søjle 1. Det drejer sig om grænsekontrol, asyl, immigration, dele af det toldmæssige og det civilretlige samarbejde.

For det andet de områder, der er enighed om fortsat skal behandles inden for rammerne af det nuværende mellemstatslige samarbejde i søjle 3. Det drejer sig om samarbejde på det politimæssige, det strafferetlige område samt dele af det toldmæssige og det civilretlige område. De seneste drøftelser har bekræftet, at der fortsat er et klart flertal af medlemslande, der ønsker overførsel af områder som grænsekontrol, asyl og immigration til søjle 1.

Vores holdning er klar. Vi finder ikke, at en overførsel til søjle 1 er nødvendig. Vi finder, det praktiske samarbejde kan styrkes på mellemstatsligt grundlag. Hvad gælder de samarbejdsområder, der altså under alle omstændigheder er enighed om skal forblive i søjle 3, er opgaven at sikre, at der bliver grundlag for en større effektivitet, men under fastholdelse af samarbejdets mellemstatslige karakter.

Det er i dag vanskeligt at sige, hvad der bliver det endelige resultat på søjle 3. Der udestår vanskelige forhandlinger; de er politisk vanskelige, de er også teknisk vanskelige. Men ender vi med overflyttelse af større eller mindre dele af det nuværende søjle 3-samarbejde til søjle 1, vil regeringen selvsagt sikre en løsning, der respekterer det danske forbehold.

Vedrørende Schengensamarbejdet, som jo blev drøftet i går, hvor jeg kan henvise til justitsministerens udtalelser, vil jeg sige, at drøftelserne er karakteriseret ved, at der endnu ikke foreligger et konkret udspil fra formandskabet om det fremtidige forhold mellem Schengen og EU. Spørgsmålet er i det hollandske udspil alene behandlet i en kommentar. Formandskabet har tilkendegivet, at man arbejder for at fremlægge en mere konkret tekst. En detaljeret drøftelse af forholdet mellem Schengen og EU må af gode grunde afvente, at formandskabet fremlægger et forslag.

Foreløbig kan man alene sige, at nogle medlemslande, herunder Holland, ønsker en form for integration af Schengen i EU. Andre lande er mere skeptiske. Fælles for alle er dog ønsket om ikke at bringe opnåede resultater i Schengensamarbejdet i fare. Fra dansk side har vi hidtil indtaget en forsigtig positiv holdning til nærmere tilknytning mellem Schengen og EU. Vi har bl.a. peget på løsninger, hvor Schengensamarbejdet vil kunne trække på visse af EU's institutioner, f.eks. Rådssekretariatet, Kommissionen, Domstolen, og nogle af faciliteterne: mødelokaler og tolke, uden at der dog bliver tale om en sammenlægning af de to organisationer. Fra dansk side er det værd positivt at notere, at der synes at være bred forståelse for at finde løsninger vedrørende Schengen, der tager hensyn til hele medlemskredsen, også Island og Norge.

Og så nogle bemærkninger til de enkelte ordførere. Til hr. Keld Albrechtsen. Hr. Keld Albrechtsen begyndte sit indlæg med at sige, at udvidelsen jo slet ikke var på dagsordenen. Det er forkert. Det er og bliver forkert. Der er en meget direkte sammenhæng mellem denne regeringskonference og udvidelsen, hvilket jo allerede ses af, at det ligger fast, at udvidelsesforhandlinger skal påbegyndes 6 måneder efter, at regeringskonferencen er slut.

Til hr. Kristian Thulesen Dahl: Jeg vil henvise til justitsministerens udtalelse fra i går, som jeg deler.

Til hr. Kent Kirk: Diskussionen om de forskellige organisationer på sikkerhedsområdet er jo lang og kompliceret, og jeg skal gense det kort. Jeg vil kun sige, at WEU i mange henseender er en for snæver ramme til at løse fredsbevarende opgaver. Det er i øjeblikket kun 10 lande, der er medlemmer, og ved at bruge den ramme så udelukker man jo en række andre lande fra at deltage. OSCE er en meget bredere ramme, men OSCE har endnu aldrig været brugt direkte som operatør for en fredsbevarende opgave.

Man har i Albanien set, at OSCE er tildelt en overordnet koordinerende rolle, men det er selvfølgelig noget andet. De operative opgaver er overladt til en kreds af lande, der er villige, og det er i øvrigt både EU-lande, nogle af dem er WEU-lande, og ansøgerlande, som ikke er med nogen af stederne.

Til hr. Steen Gade: Hr. Steen Gade understregede, at statsministeren og udenrigsministeren har ansvar for til syvende og sidst. Ja, det ved vi godt. Vi arbejder på realiteternes grundlag, og en del af de realiteter, vi arbejder ud fra, er jo, at